

168

Jezus pośród ludzi wzrósł

1. Je - zus po - śród lu - dzi wzrósł, świa - tło Praw - dy lu - dziom niósł,
a - by grzechy świa - ta zniósł, Mi - łość - ci - wy Zbaw - ca, nasz Król.

1. Jezus pośród ludzi wzrósł,
światło Prawdy ludziom niósł,
aby grzechy świata zniósł,
Miłościwy Zbawca, nasz Król.

3. Aby zgasić Boski gniew,
światu dał Pan Prawdy siew
i na krzyżu przelał krew.
Miłościwy Zbawca, nasz Król.

2. Z nieba na nasz zstąpił ład,
aby zgładzić śmierć i błąd,
sprawiedliwy dać nam rząd.
Miłościwy Zbawca, nasz Król.

4. W Boskiej chwale z grobu wstał,
uczniom Ducha swego dał.
Obietnicę świętym dał.
Miłościwy Zbawca, nasz Król.

5. Obiecany nadszedł czas.
Jezus przyszedł wtóry raz,
aby w niebo zabrać nas.
Miłościwy Zbawca, nasz Król.

169

Wielu śpi, lecz nie na zawsze

1. Wie - lu śpi, lecz nie na za - wsze, błysnie dla nich Słoń - ca blask, gdy na -

sta-ną dni ła-skaw-sze w Tysiąc-le-cia Pań-skich łask. Wówczas gro-by się o -

two-rzą, wstaną zmar-li z śmier-ci snu i hołd swemu Zbawcy zło-żą, bę-dą

Refren

wiemie słu-żyć mu. Już po-ra-nek zmartwychwsta-nia nie-da-le-ko od nas,

nie, już się koń-czy czas czu-wa-nia, Pan roz-po-czął rzą-dy swe.

1. Wielu śpi, lecz nie na zawsze,
błyśnie dla nich Słońca blask,
gdy nastaną dni łaskawsze
w Tysiąclecia Pańskich łask.
Wówczas groby się otworzą,
wstaną zmarli z śmierci snu
i hołd swemu Zbawcy złożą,
będą wiernie służyć mu.

2. I już chwila się przybliża,
gdy ujrzymy drogich swych;
przez ofiarę krwi i krzyża
Chrystus wzbudzi z grobu ich.
Ale gdy nas Król zawoła,
inne ciało Bóg nam da,
przeznaczone dla Kościoła,
takie, jak sam Chrystus ma.

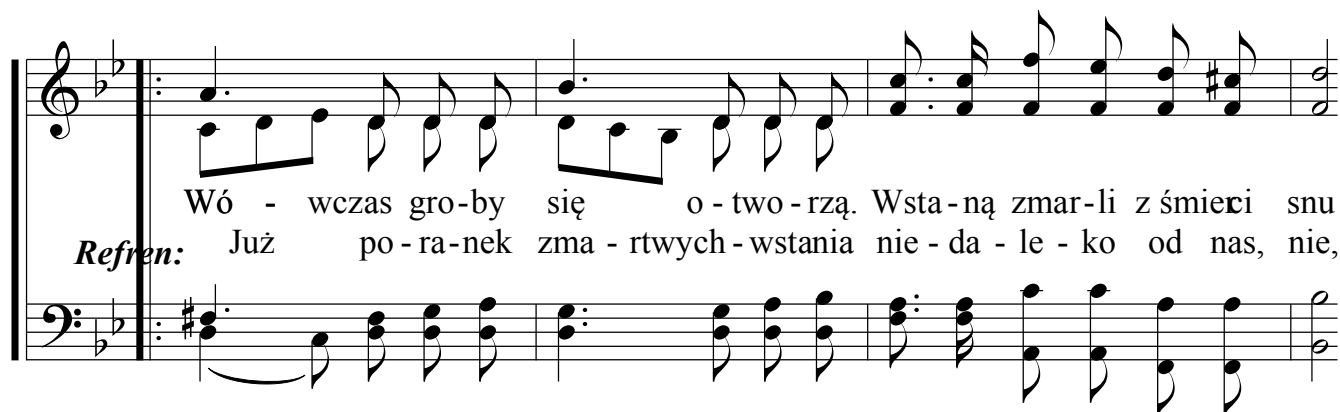
Refren:

Już poranek zmartwychwstania
niedaleko od nas, nie,
już się kończy czas czuwania,
Pan rozpoczął Rządy Swe.

druga melodia

1. Wielu śpi, lecz nie na zaw - sze, bły - śnie dla nich Słoń - ca blask,
gdy na - sta - ną dni ła - skaw - sze w Ty - siąc - le - cia Pańskich łask.

Refren: Wó - wczas gro-by się o - two - rzą. Wsta - ną zmar - li z śmierci snu
Już po - ra - nek zma - rtwych - wstania nie - da - le - ko od nas, nie,

i hołd swemu Zbawcy zło - żą, bę - dą wier - nie słu - żyć mu.
już się koń - czy czas czu - wa - nia, Pan roz - po - czął Rzą - dy Swe.

1. Wielu śpi, lecz nie na zawsze,
błyśnie dla nich Słońca blask,
gdy nastaną dni łaskawsze
w Tysiąclecia Pańskich łask.
Wówczas groby się otworzą,
wstaną zmarli z śmierci snu
i hołd swemu Zbawcy złożą,
będą wiernie służyć mu.

2. I już chwila się przybliża,
gdy ujrzymy drogich swych;
przez ofiarę krwi i krzyża
Chrystus wzbudzi z grobu ich.
Ale gdy nas Król zawoła,
inne ciało Bóg nam da,
przeznaczone dla Kościoła,
takie, jak sam Chrystus ma.

Refren:

Już poranek zmartwychwstania
niedaleko od nas, nie,
już się kończy czas czuwania,
Pan rozpoczął Rządy Swe.